

Arrest

nr. 52 588 van 8 december 2010
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Klodernicë (gemeente Skenderaj) en heeft u het Kosovaars staatsburgerschap. Op 22 februari 2009 kwamen 's nachts enkele leden van het AKSh (Armata Kombëtare Shqiptare, Albanees Nationaal Leger) naar uw woning. Ze waren op zoek naar u en uw broer (S.I.) (O.V. 6.498.022). Jullie waren op dat ogenblik evenwel niet thuis. Het AKSh zocht jullie omdat ze wilden dat u en (S.) ook lid zouden worden. De leden van het AKSh gaven aan uw vader twee documenten af. Met die documenten moesten u en (S.) zich de volgende dag in Mitrovicë gaan aanmelden. Toen u en uw broer het nieuws vernamen, bleven jullie niet langer thuis. Uw broer dook onder bij enkele familieleden. U hield zich vooral bij uw schoonfamilie schuil. Een maand later kwam het AKSh terug naar jullie ouderlijke woning en vroeg aan uw vader

waarom u en (S.) zich niet bij hen hadden gemeld. Uw vader antwoordde hen dat jullie weg waren uit Kosovo. Daarop zeiden de leden van het AKSh dat ze wisten wat ze met jullie zouden doen wanneer ze jullie ergens zouden tegenkomen. U stapte niet naar de politie voor uw problemen met het AKSh omdat u geen vertrouwen had in de politie. Immers, voor u in 2002 naar Duitsland ging, had u een conflict met enkele dorpelingen. U deed aangifte bij de politie en het kwam tot een rechtszaak. Er werd evenwel slechts één rechtszitting gehouden, terwijl er eigenlijk nog een tweede had moeten komen. U richtte zich voor uw problemen met het AKSh evenmin tot Eulex (European Union Rule of Law Mission) of KFOR (NATO Kosovo Force). U deed ook dit niet uit gebrek aan vertrouwen. Uit angst dat het AKSh jullie zou vinden en jullie iets ergs zou aandoen, besloten u en Abedin om Kosovo te verlaten. U vertrok uit Kosovo op 26 september 2009 en kwam naar België, waar u op 30 september 2009 asiel aanvroeg. Uw broer (S.) vertrok een dag later, op 27 september 2009, en diende eveneens op 30 september 2009 een asielaanvraag in. U wenst niet naar Kosovo terug te keren omdat u vreest dat het AKSh u zal vermoorden. Ter staving van uw identiteit legde u uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 16 januari 2009, neer. Uw broer legde daarenboven ook zijn bevel van het AKSh, opgesteld op 20 februari 2009, neer waarin hij opgeroepen wordt zich aan te sluiten bij het AKSh. U had in Kosovo ook een dergelijk document, maar u vergat het mee te brengen naar België.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen en die van uw broer (S.) niet geheel eensluidend zijn. Zo beweerde uw broer (S.) dat hij na het eerste bezoek van het AKSh op 22 februari 2009 ging onderduiken bij ooms en tantes, terwijl u zich vooral bij uw schoonfamilie ging schuilhouden. Jullie hielden zich verborgen tot jullie vertrek naar België in september 2009. Volgens uw broer zagen jullie elkaar, tijdens de periode dat jullie ondergedoken zaten, af en toe. Het gebeurde immers wel eens dat u bij de oom of tante kwam bij wie uw broer op dat moment ook verbleef. Andersom kwam (S.) ook wel eens naar u toe in die periode, maar dit gebeurde niet dikwijls (CGVS (S.I.) p.6). U stelde daarentegen dat jullie elkaar tijdens de periode dat jullie ondergedoken zaten nooit zagen en dat jullie elkaar voor het eerst terugzagen in België (CGVS p.6-7). Deze inconsistentie tussen jullie verklaringen zet de geloofwaardigheid van jullie bewering gedurende enkele maanden voor jullie komst naar België ondergedoken te hebben geleefd op de helling. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van jullie problemen met het AKSh, die de aanleiding zouden hebben gevormd voor jullie onderduiken, ondermijnd. Deze laatste bevinding wordt nog extra kracht bijgezet doordat uw verklaringen dat het AKSh u en uw broer (S.) zou zijn komen zoeken om jullie te verplichten zich bij hen aan te sluiten, dat het AKSh daarop zowel voor u als uw broer een bevel zou hebben afgegeven om jullie aan te melden en dat het AKSh ermee bedreigd had actie tegen jullie te zullen ondernemen zodra ze jullie zouden vinden (CGVS p.6-7) maar moeilijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat het weinig waarschijnlijk is dat een illegale en terroristische organisatie zoals het AKSh zich zou bezighouden met het opmaken en afleveren van officiële documenten zoals een bevel of convocatie. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat er door het AKSh geen gedwongen inlijvingen worden uitgevoerd. Dit blijkt overigens ook uit de verklaringen van het AKSh zelf. De organisatie stelt immers dat ze geen enkel probleem ondervindt om mensen te vinden. Hoe dan ook zijn er geen gevallen bekend van straffingen van mensen die geen lid willen worden van het AKSh. Tot slot mist de door uw broer neergelegde oproeping van het AKSh, in verband waarmee u aangaf dat u ook een dergelijk document ontving in Kosovo maar dat u dit vergat mee te nemen naar België (CGVS p.5-6), ook bewijskracht daar er niet eens in vermeld wordt wanneer uw broer zich dan wel bij het AKSh had moeten melden.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw beweerde problemen met het AKSh geen of onvoldoende beroep kon doen – of in geval van terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten, waarmee u overigens nooit concrete problemen heeft gekend (CGVS p.7). U verklaarde dat u voor uw problemen met het AKSh nooit naar de Kosovaarse politie bent gestapt omdat u geen vertrouwen heeft in de politie. U baseerde deze uitspraak op een eerdere ervaring die u had. Toen u op een keer door andere dorpelingen was aangevallen, deed u hiervan aangifte bij de politie en kwam er een rechtszaak. Het bleef evenwel slechts bij één rechtszitting; een tweede vond niet meer plaats ofschoon dit wel had moeten gebeuren (CGVS p.7). In dit verband kan vooreerst opgemerkt worden dat uw verklaringen over dit eerdere wedervaren met de politie geloofwaardigheid missen daar uw broer dit probleem een drie- tot viertal jaar geleden situeerde (CGVS (S.) Imeraj p.8), terwijl u het situeerde nog

voor u in 2002 naar Duitsland trok (CGVS p.4, 7). Hoe dan ook vormen uw verklaringen over dit eenmalig wedervaren met de politie geen afdoende rechtvaardiging voor uw geheel nalaten de Kosovaarse politie in te schakelen bij uw problemen met het AKSh, temeer daar uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie duidelijk wordt dat doeltreffende bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten wel mogelijk is en dat er voldoende wettelijke procedures zijn voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Tevens blijkt uit de informatie dat de Kosovaarse politie (KP), wanneer zij van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, anno 2010 op afdoende wijze wel degelijk actie onderneemt en wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren.

Specifiek met betrekking tot het AKSh kan voorts nog worden toegevoegd dat de Kosovaarse autoriteiten het AKSh sinds de afkondiging van de administratieve instructie nr. 2003/9 op 17 april 2003 als een terroristische en illegale organisatie beschouwen. Sindsdien treden zowel de lokale als internationale gerechtelijke en politionele autoriteiten in Kosovo daadkrachtig op tegen deze organisatie. Dit blijkt ondermeer uit twee effectieve veroordelingen van het AKSh. Een eerste volgde naar aanleiding van een aanslag van het AKSh nabij Zveçan en een tweede in maart 2007. Bovendien kan de bescherming zo nodig geboden worden door KFOR en Eulex. KFOR is steeds bijzonder waakzaam in verband met AKSh-activiteiten en heeft reeds meermaals verklaringen afgelegd dat ze elke bedreiging ernstig neemt en desbetreffend zal optreden. U zou zich niet tot KFOR of Eulex gewend hebben omdat u algemeen gesproken geen vertrouwen had (CGVS p.7). Deze uitleg is, gelet op voorgaande informatie dat er wel degelijk tegen het AKSh opgetreden wordt ook door de internationale ordehandhavers in Kosovo, evenmin afdoende en niet gestoeld op objectieve vaststellingen.

Gelet op voornoemde informatie meen ik dan ook dat er, ook voor wat betreft problemen met het AKSh, in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Kosovaarse identiteitskaart bevestigt hoogstens uw identiteit en uw nationaliteit, maar niets meer.

Tot slot kan nog worden toegevoegd dat ik in het kader van de asielaanvraag van uw broer (I.S.) (O.V. 6.498.022) eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending van artikel 3 EVRM aan.

Verzoeker stelt bij een terugkeer naar Kosovo het gevaar te lopen dat hij terug wordt gezocht door de leden van AKSh, een illegale terroristische groepering. Met de kopie van het bevel dat hij van AKSh kreeg werd volgens verzoeker geen rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Volgens verzoeker slaagde de commissaris-generaal er niet in om het begin van bewijs dat hij aanbracht - rapporten van Amnesty International en de International Human Rights Commission - te weerleggen. Een schending van artikel 3 EVRM kan volgens verzoeker aldus worden vastgesteld.

In een tweede middel wordt de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur opgeworpen, in casu de zorgvuldigheidsplicht.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Verzoekers twee middelen worden omwille van hun onderlinge samenhang samen behandeld.

2.2.3. Inzake verzoekers stelling dat hij *“bij zijn asielrelaas een kopie van het bevel van hen [lees: AKSh] [heeft] neergelegd, hier wordt totaal geen rekening mee gehouden bij het nemen van de beslissing”* blijkt dat de bestreden beslissing dienaangaande stelt: *“Deze laatste bevinding wordt nog extra kracht bijgezet doordat uw verklaringen dat het AKSh u en uw broer (S.) zou zijn komen zoeken om jullie te verplichten zich bij hen aan te sluiten, dat het AKSh daarop zowel voor u als uw broer een bevel zou hebben afgegeven om jullie aan te melden en dat het AKSh ermee gedreigd had actie tegen jullie te zullen ondernemen zodra ze jullie zouden vinden (CGVS p.6-7) maar moeilijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat het weinig waarschijnlijk is dat een illegale en terroristische organisatie zoals het AKSh zich zou bezighouden met het opmaken en afleveren van officiële documenten zoals een bevel of convocatie. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat er door het AKSh geen gedwongen inlijvingen worden uitgevoerd. Dit blijkt overigens ook uit de verklaringen van het AKSh zelf. De organisatie stelt immers dat ze geen enkel probleem ondervindt om mensen te vinden. Hoe dan ook zijn er geen gevallen bekend van bestraffingen van mensen die geen lid willen worden van het AKSh. Tot slot mist de door uw broer neergelegde oproeping van het AKSh, in verband waarmee u aangaf dat u ook een dergelijk document ontving in Kosovo maar dat u dit vergat mee te nemen naar België (CGVS p.5-6), ook bewijskracht daar er niet eens in vermeld wordt wanneer uw broer zich dan wel bij het AKSh had moeten melden.”* Verzoekers verweer inzake de kopie van het bevel mist feitelijke grondslag.

Bij het opwerpen van een schending van artikel 3 EVRM moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij wordt teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs en moet concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM.

In casu wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn vluchtmotieven omdat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde met zijn broer én onaannemelijke verklaringen deed omtrent convocaties of bevelen die door een organisatie als de AKSh zouden worden opgemaakt. Dit wordt door verzoeker niet in concreto weerlegd.

Verzoeker weerlegt evenmin de omstandige motivering waaruit blijkt dat hij hoe dan ook bescherming kan verkrijgen bij zijn nationale autoriteiten tegen het AKSh.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier en wordt niet nuttig weerlegd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de beschermingsmogelijkheden (zie sub 2.2.3) evenals de elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.3. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS